

„...Amikor a magyar béke delegáció annak idején kint járt Párizsban s a diktált békét kellett elfogadnia, akkor is írásba foglaltuk, előterjesztettük, és amennyire időt adtak rá, megmondtuk a magunk igazát. Amikor azt kérdezték tőlem, mint a béke küldöttség tudományos munkálatainak előkészítőjétől, miért írunk össze oly sok mindent, hiszen itt senki sem olvassa el, ezt válaszoltam: Tudom, hogy ma nem olvassák el, de egyszer majd elolvassák.”

Gróf Teleki Pál

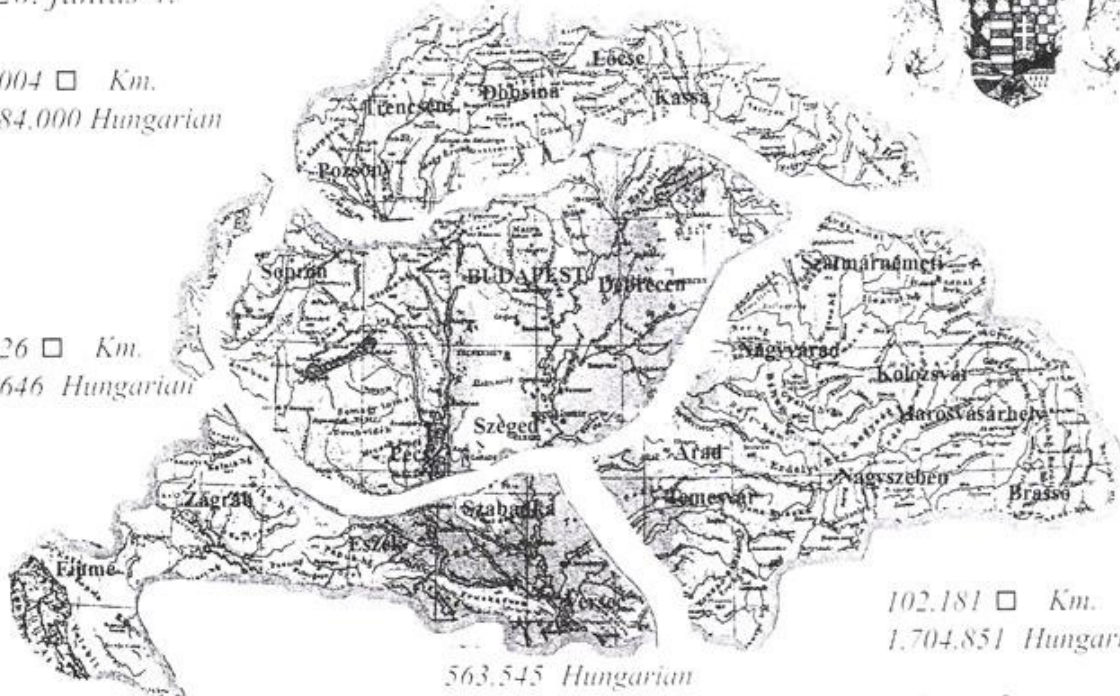
Trianon sorsforduló volt, a **második Mohács!** Kényszerhelyzetben írták alá. A békeszerződést benyújtó miniszterelnök a magyar parlamentben önmaga ellen vádindítványt nyújtott be, mert vétkesnek érezte magát. Nehéz teherként hordozza **már 85 éve** a magyarság ennek a békeszerződésnek a következményeit. Kötelességünk, hogy Európa legnagyobb etnikai kisebbségének problémájára, annak eredetére Trianonra ráirányítsuk a figyelmet. „A múlt csak példa legyen most” – okulás! De: „A múltat meg kell vallani!”

Trianon

1920. június 4.

63.004 □ Km.
1.084.000 Hungarian

4.026 □ Km.
64.646 Hungarian

563.545 Hungarian

Magyarország a trianoni békeszerződés előtt és után

MEGHÍVÓ!

2005. június 25-én 19 órára meghívjuk a falu lakosságát a **Szabadság téren** álló kopjafához, hogy közösen emlékezzünk a **Magyar Szabadságért** életüket áldozó hősökre.

Kérünk mindenkit, hogy egy mécseset hozzon magával.

Wass Albert a kétszeresen kitzasztított költő soraiból a remény, az örök optimizmus hallatszik ki. Az igazság győzelmébe vetett hit sokakat megerősít határokon innen és határokon túl!

Wass Albert: Üzenet haza

Üzenem az otthoni hegyeknek:
a csillagok járása változó,
és törvényei vannak a szeleknek,
esőnek, hónak, fellegeknek,
és nincsen ború, örökkévaló.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad...

Üzenem a földnek: csak teremjen,
ha sáska rágja is le a vetést,
ha vakond túrja is a gyökeret.
A világ fölött örködik a Rend
s nem vész magja a nemes gabonának,
de híre sem lesz egykor a csalánnak;
az idő lemarja a gyomokat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad...

Üzenem az erdőnek: ne féljen,
ha csattog is a baltások hada.
Mert erősebb a baltánál a fa,
s a vérző csonkból virradó tavaszra,
új erdő sarjad győzedelmesen.
S még mindig lesznek fák, mikor a rozstda
a gyilkos vasat rég felfalta már,
s a sújtó kéz is szent jóvátétellel
hasznos anyaggá vált a föld alatt.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad...

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
ha egyenlővé teszik is a földdel,
nemzedékek örváltásain
jönnek majd újra boldog építők,
és kiássák a fundamentumot,
s az erkölcs ősi, hófehér kővére
emelnek falat, tetőt, templomot.
Jön ezer új Kőműves Kelemen,
ki nem hamuval és nem embervérrel
köti meg a békesség falát,
de szenteltvízzel és búzakenyérrel
és épít régi kőből új hazát.

1920. június 4. után a magyarság közel egyharmada nemzetiséggé vált, kisebbségi sorsba kényszerült, miután az egykor „elnyomott” nemzetiségeinkből államalkotó nemzetek lettek. Elmult a boldog békeidő, más kultúrához tartozó, nyelvünket nem értő, fanatizált, bosszúálló és önbíráskodó fegyveres honfoglalók léptek a magyar államrend képviselőinek örökébe.

József Attila: Nem, nem, soha!

Szép kincses Kolozsvár, Mátyás büszkesége,
Nem lehet, nem, soha! Oláhország éke!
Nem teremhet Bánát a rácnak kenyeret!
Magyar szél fog fújni a Kárpátok felett!

Ha eljő az idő – a sírok nyílnak fel,
Ha eljő az idő – a magyar talpra kel,
Ha eljő az idő – erős lesz a karunk,
Várjatok, Testvérek, ott leszünk, nem adunk!

Majd nemes haraggal rohanunk előre,
Vérkeresztet festünk majd a határcőre
És mindent letiprunk! – Az lesz a viadal!! –
Szembeszállunk mi a poklok kapuival.

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
a fundamentum Istentől való,
és Istentől való az akarat,
mely újra építi a falakat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad...

És üzenem a volt barátimnak,
kik megtagadják ma a nevemet:
ha fordul egyet újra a kerék,
én akkor is a barátjok leszek,
és nem lesz bosszú, gyűlölet, harag.
Kezet nyújtunk egymásnak és megyünk
és leszünk Egy Cél és Egy Akarat:
a víz szalad, de a kő marad,
a kő marad...

És üzenem mindenkinek,
testvérnek, rokonnak, idegennek,
gonoszknak, jónak,
hűségnek és alávalónak,
annak, akit a fájás üz és annak,
kinek kezéhez vércseppek tapadnak:
Vigyázzatok és imádkozzatok!
Valahol fönt a magas ég alatt
Mozdulnak már lassan a csillagok
s a víz szalad, a kő marad,
a kő marad...

Maradnak az igazak és a jók,
a tiszták és a békességesek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!
Likasztják már az égben fönn a rostát,
s a csillagok tengelyét olajozzák
szorgalmas angyalok.
És léssen csillagfordulás megint,
és miként hirdeti a Biblia:
megmérték az embernek fia
s ki mint vetett, azonképpen arat,
mert elfut a víz és a kő marad,
a kő marad...

Bömbölve rohanunk majd, mint a tengerár,
Egy csepp vérig küzdünk s áll a magyar határ
Teljes egészében, mint nem is oly régen
És csillagunk ismét tündöklök az égen.

A lobogónk lobog, villámlök a kardunk,
Fut a gaz előlünk – hisz magyarok vagyunk!
Felhatol az égig haragos szózatunk:
Hazánkat akarjuk! Vagy érte meghalunk.

Nem lesz kisebb Hazánk, nem, egy arasszal sem,
Úgy fogsz tündökölni, mint régen, fényesen!
Magyar rónán, hegyen egy kiáltás zúg át:
Nem engedjük soha! Soha Árpád honát!

Összeállította: Geigerné Moldvai Marianna

Pedagógusnapra

1952 óta évenként június első vasárnapja a pedagógusnap. Célja az, hogy emlékeztesse az embereket a nevelési-oktatási munka fontosságára, eredményeire, nehézségeire.

Mint a község legidősebb pedagógusa, köszöntöm az óvónőket, tanítókat, tanárokat, akik ma végzik munkájukat itt az óvodában, iskolában. Azokat is, akik eljárnak más településre oktatni, nevelni. Azokat is, akik korábban itt végezték munkájukat, de elmentek a falunkból, azokat is, akik ma már nyugdíjasok. Emlékezem azokra is, akik sajnos már elhaláloztak.

Az óvónők, tanítók, tanárok hivatástudattal végzett tevékenysége gyönyörű és egyben rendkívül nehéz, göröngyös úton kifejtett munka! Gyermekeket kell alkotó, becsületes, sokoldalúan képzett felnőttekké „formálni”. Különböző szakmában dolgozó emberek, mind nehéz munkát végeznek, ha hibáznak, valahogy kijávitathatják. Az oktatásban, nevelésben nem lehet hibázni, mert élő „anyag” a tárgya!

Az óvoda, általános iskola arra hivatott, hogy megalapozza a továbbtanulást, szakmaválasztást. Az alapnak pedig szilárdnak, biztonságosnak kell lennie – mint a házfalépítésnél – mert ha nem, összeomlik a felépítmény. A szülőknek, nagyszülőknek, általában a felnőtteknek a nevelők áldozatos hivatását meg kell becsülni, melléjük kell állni,

2005. május 27.

Az első „nagy” tantestület: 1951. VI. 17.

mindenben segítségükre kell lenni a gyermekek érdekében, mert csak így lesz eredményes az óvoda, iskola munkája.

Tiszteletet és elismerést érdemelnek azok is, kik az óvodában, iskolában segítik a pedagógusokat: az irodai dolgozók, dajkák, konyhai dolgozók, takarítók, karbantartók, mert az intézmények működése nélkülük nem lenne biztosított.

Merítsenek erőt, szorgalmat, türelmet, kifogyhatatlan optimizmust pedagógusaink Gárdonyi Géza tanító (1863 – 1922) példájából, ki ezt írta:

*„Mikor először lépsz az iskolába
Legyen arcodon Jézus nyájassága.
Szólítsd magad köré a kisdedeket
És simogasd meg fejecskéjüket.
S ha látsz köztük búsat, rongyosat,
Gyermeki arccal búbanatosat,
Öleld magadhoz őt
A korán szenvedőt.”*

Kívánok valamennyi pedagógusnak és segítőiknek további eredményes munkát, sok erőt, hogy sikeresen haladhassanak e gyönyörű, de göröngyös úton.

Lugosi Gyula

nyugdíjas ált. isk. igazgató gyémánt diplomás tanító

Álló sor: Bottai Lászlóné, Nyitrai Ilona, Hegedűs Józsefné, Gergely Zoltán, Oláh Lajosné, Porpácsi Istvánné, Juhász Ilona, Molnár Etelka, Miskolczi Károlyné

Férfiak: Oláh Lajos, Faragó Kálmán, Porpácsi István, Lugosi Gyula, Bottai László, Dr. Szilárd Jenő, Miskolczi Károly

Semmelweis napi gondolatok

Kedves Alsónémedi lakosok!

Elérkezett május és június, az ünnepek hava. Nem, ez nem tévedés, **gondoljunk bele mélyebben!**

Májusban két olyan ünnep is van, mely minden család életének valamely szakaszában nagy fontossággal bír: **május első vasárnapján az édesanyákat**, nagymamákat, dédimamákat **köszöntjük** nagy szeretettel, vagy ha sajnos már nem lehetnek közöttünk, akkor nagy hálával emlékezünk rájuk.

Alig telik el néhány hét és május utolsó vasárnapján a családok legnagyobb kincsei, **a gyerekek körül forog minden**, gyermeknap alkalmából. Persze lehet azt mondani, hogy nálunk minden nap kényeztetjük édesanyát, meg hogy a mi családjunkban minden nap gyermeknap, de az ünnepeket igenis nagyon fontos megtartani és megbecsülni.

Ezek a napok kicsit mások, mint a többi, összegyűlnek a családtagok, beszélgetnek, estefelé talán nótáznak is, és a gyerekek választhatnak programot azon a bizonyos gyereknapon.

Május után június is ünneppel kezdődik: első vasárnap köszöntjük pedagógusainkat.

Sajnos a társadalom az utóbbi időben nem mutatja ki kellőképpen háláját a tanároknak sokszor emberfeletti munkájukért. Pedig az óvónők, a tanárok mindannyiunk életében meghatározó élményt jelentenek. Alig hiszem, hogy van közöttünk olyan, aki valaha is elfelejtene, hogy kitől tanult meg írni, olvasni, számolni; hogy ki ismertette meg vele a világ csodáit, hogy kitől hallott híres elődeinkről, hogy ki vezette be a könyvek birodalmába.

Bizony nagy hálával tartozunk a pedagógusoknak, akik régen nemcsak az iskolai tananyag átadásával foglalkoznak, hanem társai, sokszor lelki segítői is gyermekeinknek.

Július 1-jén – a Semmelweis napon – az egészségügyben dolgozókat is ünnepeljük.

Sajnos nagyon kevés kivételtől eltekintve mindannyiunk életében eljön a pillanat, hogy betegek leszünk. Ha idejében megyünk orvoshoz, akkor a baj általában gyorsan elmúlik, de van úgy, hogy komolyabb a betegség és sajnos kórházba kell menni. Ezt senki sem szereti, ráadásul ilyenkor közérzetünk is rossz, idegesek vagyunk és bizonytalanok. Gondoljunk vissza, milyen hálásak vagyunk ilyenkor egy mosolyért az ápolónőktől, vagy egy beszélgetésért a kezelőorvosunktól. Pedig nekik is nagyon nehéz. Az erős fizikai igénybe vétel mellett nagy a felelősség, és pihenésre ritkán van idő, állandóan készenlétben kell lenni, ami lelkiileg is nagyon megterhelő.

Az egészségügyben dolgozók napját Semmelweis Ignácra az anyák megmentőjéről nevezték el. Semmelweis ismerte fel, hogy egyszerű tisztasági szabályok betartásával sok gyermekágyas anyánál elkerülhető a fertőzés, és így a kismamák nem halnak bele a szülés utáni fertőzésbe. Ez akkor forradalmi felismerés volt, de az a társadalom sajnos nem vette idejében komolyan Semmelweis eredményeit. Ma a helyzet nagyon hasonló és mégis teljesen más: hála a korszerűbb ellátásnak, a szülő nők viszonylag biztonságban vannak.

De mi a helyzet a többi betegséggel?

Mit jelent számomra a Semmelweis nap?

Mióta ez év januárjában megkezdtem háziorvosi rendelésemet Alsónémedin, nagyon sokat. Ez alatt a rövid idő alatt is érzékelem a felém áradó szeretetet és bizalmat, amit ezúton is szeretnék megköszönni. Nem titkolom, hogy nagy reményekkel kezdtem meg családorvosi tevékenységemet. Fontosnak tartom kiemelni, hogy **családorvosnak tekintem magam**: kiemelten fontosnak tekintem, hogy törődnünk kell egymás testi és lelki egészségével, és ez fokozottan érvényes a családtagokra. Persze van úgy, hogy a sors szeszélye folytán a családtagok messze kerülnek egymástól. Apró figyelmességgel azonban ilyenkor is lehet szeretteink életét könnyebbé, az orvos munkáját pedig hatékonyá tenni.

Sajnos nem egyszer előfordult, hogy kapucsengó hiányában nem tudtam sötétedéskor bejutni idős betegekhez. Ha esetleg felszerelnének egy csengőt, akkor Önök is bármikor meggyőződhetnek róla, hogy szerettükkel minden rendben van.

Mit tehetünk, mit tehetnek Önök azért, hogy egészségesekek maradjanak? Nagyon sokat.

A legjobb módszer: a megelőzés. A betegségek kialakulásának megelőzésére a legjobb módszer, ha rendszeresen részt veszünk a különböző szűrővizsgálatokon, ha tudatosan olyan ételeket fogyasztunk, melyről tudjuk, hogy jót tesznek az egészségnek, ha minden nap legalább kétszer fogyasztunk friss zöldséget és gyümölcsöt, ha minden nap legalább fél órát mozgunk, ami természetesen lehet biciklizés, vagy séta is. Az egészséget a legkönnyebben a betegségek megelőzésével lehet fenntartani. Ez a szervezet számára a legkevésbé megterhelő és ez lenne a legolcsóbb megoldás is. A megelőzés egyik leghatékonyabb módszere, ha rendszeresen részt veszünk a különböző szűrővizsgálatokon.

Az ismerkedés első fél éve után, hamarosan megszépült rendelőben, elkezdhetjük az egyénre szabott szűrővizsgálatokat, terápiás beállításokat, valamint a betegségenkénti (cukorbetegség, magas vérnyomás, elhízás) csoportos szűréseket, klubfoglalkozásokat, ahol betegségekről minden Önöket érdeklő kérdésre választ kaphatnak.

A csoportos szűrések első próbája volt az április végén megtartott cukorbeteg részére tartott vizsgálat. Nagy örömmel szolgált, hogy a szűrővizsgálaton szinte minden érintett megjelent, és remélem, hogy ez az elkövetkező szűrések alkalmával is így lesz.

Nagyon jól érzem magam Alsónémedin, Önök között. **Remélem**, a jövőben is megtisztelnek bizalmukkal és bátran fordulnak hozzám testi, lelki problémáikkal.

Minden Kedves Alsónémedi Lakosnak jó pihenést kívánok a nyári szabadságolások idejére!

Dr. Papp Zsolt
családorvos

A KÖZTISZTVEISELŐK NAPJA ELÉ

Tisztelt Alsónémediek!

A „nulladik” Köztisztviselők Napja hivatalosan 1997. július 1-jén volt. 2001. óta pedig – **ezen a napon** – a Polgármesteri Hivatalokban dolgozó hivatalnokoknak, azaz a köztisztviselőknek, már **nem kell dolgozniuk**. Jobb helyeken – így Alsónémedin is – a köztisztviselők **ezen a napon** kirándulnak, ünnepelnek. Országos megemlékezések is köszöntik őket, elismerve felelősségteljes mindennapi munkájukat. 1990 és '94 közötti ciklusban a köztisztviselők munkajogi főnöke a polgármester volt. Az utóbbi időkben már a **mindenkori jegyző** – aki maga is köztisztviselő – a munkáltatói jogok gyakorlója, egyben ő a hivatali **apparátus irányítója** (feje).

Az 1990. szeptember 30-i első önkormányzati választások óta a **harmadik jegyző áll** a Némedi apparátus élén. Az utóbbi 10 évben Rozgonyi Erik birkózik az évről-évre növekvő feladattömeggel – **sikeresen!**

A mindenkori apparátus jogszabályok alapján végzi munkáját. Naponta hallani mostanában a magyar közigazgatás **korszerűsítéséről**. Ennek részeként ez év őszétől egy **szellemében** is új jogszabály alapján lesznek kénytelenek dolgozni a köztisztviselők. Az új törvény egy közel 50 éves jogszabályt vált fel. Időközben a közigazgatási kar – a köztisztviselők – felkészítése elkezdődött az új jogszabály befogadására, **alkalmazására**. Ismét egy kihívás tehát a köztisztviselőknek. **Én biztos vagyok abban**, hogy túl az első nehézségeken ezt a feladatot is jó szinten oldják majd meg az Alsónémedi Polgármesteri **Hivatal dolgozói**, élükön a Jegyző úrral!

Az idei Köztisztviselők Napja alkalmából **ehhez kívánok nekik kitartást**, egészséget hivatali és magánéleti napjaikra egyaránt, **megköszönve** – az Önök nevében is – eddigi tevékenységüket.

Dr. György Balázs
polgármester

Szerkesztette: Alsónémedi Nagyközség Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala.
Készült: 500 példányban